

Aan het Bestuur van de
Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants
Postbus 7984
1008 AD AMSTERDAM

Nieuwegein, 6 november 2013

Onderwerp : zienswijze Ontwerpverordening ViO

Geacht Bestuur,

Namens het SRA-bestuur en leden verbonden aan SRA-kantoren, breng ik ten aanzien van de op 16 oktober jl. door u gepubliceerde Ontwerpverordening inzake de onafhankelijkheid van accountants bij assurance-opdrachten (ViO) de volgende zienswijze onder uw aandacht.

In artikel 28 van de Ontwerpverordening is geregeld dat een maatregel vereist is als een key-assurance partner of een ander senior-lid van een assurance-team langdurig bij de dienstverlening is betrokken. Hiervan is volgens artikel 28 in ieder geval sprake na een tijdsverloop van zeven jaar. Deze regeling heeft betrekking op niet-OOB cliënten. Op grond van de volgende argumenten is deze regeling te strikt:

In de internationale regelgeving, zowel die van IFAC als op Europees niveau wordt duidelijk onderscheid gemaakt tussen een (zwaarder) regime voor OOB-clieënten en een (lichter) regime voor niet-OOB-clieënten. In vergelijking met de internationale regelgeving is in artikel 28 - zoals voorgesteld - sprake van een duidelijke aanscherping.

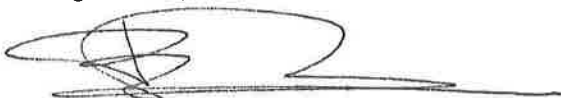
De voorgestelde regeling leidt in situaties waarin geen sprake is van een daadwerkelijke bedreiging van de onafhankelijkheid tot onnodige administratieve lasten, omdat ook in deze situatie een maatregel, bijvoorbeeld een review, vereist is. Een voorbeeld van een dergelijke situatie waarbij een daadwerkelijke dreiging ontbreekt, is een ingrijpende wijziging van het management aan de zijde van de cliënt, waardoor -ondanks een langdurige betrokkenheid van de accountant- geen sprake is van vertrouwdsheid.

De voorgestelde regeling leidt tevens tot discriminatie en verstoring van de markt, omdat zowel de zittende accountant - in vergelijking met concurrenten - als de cliënt wordt geconfronteerd met onnodige hogere kosten. Met name in het geval dat er geen sprake is van een reële bedreiging van de onafhankelijkheid worden kleine mkb-kantoren met één controlerend accountant gedwongen tot het nemen van maatregelen zoals het inschakelen van andere externe partijen, terwijl roulatie bij grotere kantoren intern kan worden opgelost.

Ten aanzien van niet-OOB cliënten kan daarom – conform artikel 290.150 van de Code of Ethics - volstaan worden met de verplichting bij langdurige betrokkenheid te overwegen of sprake is van een bedreiging van de onafhankelijkheid, waardoor het nemen van een maatregel vereist is. Mocht geconstateerd en onderbouwd vastgelegd kunnen worden dat de onafhankelijkheid niet wordt bedreigd, dan moet tevens de mogelijkheid geboden worden geen maatregel te nemen. Van het vastleggen van een termijn waarbij sprake is van langdurige betrokkenheid, is afgezien omdat dit niet conform de internationale regelgeving is.

Wij hebben deze zienswijze verwoord in bijgaand amendement met toelichting. Wij verzoeken u deze zienswijze aan de NBA-leden voor te leggen en het amendement in de Algemene Ledenvergadering van december a.s. aan de orde te stellen. Zoals het Reglement voorschrijft zal SRA het NBA-bestuur een week voor de Algemene Ledenvergadering voorzien van 100 handtekeningen.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'P.C.J. Dinkgreve', written over a horizontal line.

P.C.J. Dinkgreve RA
Voorzitter SRA

Bijlage: amendement met toelichting

Amendement inzake artikel 28 van Ontwerpverordening inzake de onafhankelijkheid van accountants bij assurance-opdrachten (ViO)

Artikel 28 komt te luiden als volgt:

De eindverantwoordelijke accountant overweegt of sprake is van een bedreiging als een key-assurance-partner of een ander senior-lid van het assurance-team langdurig bij dienstverlening aan dezelfde verantwoordelijke partij is betrokken.

Toelichting:

In artikel 28 van de Ontwerpverordening is geregeld, dat een maatregel vereist is als een key-assurance partner of een ander senior-lid van een assurance-team langdurig bij de dienstverlening is betrokken. Hiervan is volgens artikel 28 in ieder geval sprake na een tijdsverloop van zeven jaar. Deze regeling heeft betrekking op niet-OOB cliënten. Op grond van de volgende argumenten is deze regeling te strikt:

1. In de internationale regelgeving, zowel die van IFAC als op Europees niveau wordt duidelijk onderscheid gemaakt tussen een (zwaarder) regime voor OOB-clienten en een (lichter) regime voor niet-OOB-clienten. In vergelijking met de internationale regelgeving is in artikel 28 - zoals voorgesteld - sprake van een duidelijke aanscherping.
2. De voorgestelde regeling leidt in situaties waarin geen sprake is van een daadwerkelijke bedreiging van de onafhankelijkheid tot onnodige administratieve lasten, omdat ook in deze situatie een maatregel, bijvoorbeeld een review, vereist is. Een voorbeeld van een dergelijke situatie waarbij een daadwerkelijke dreiging ontbreekt, is een ingrijpende wijziging van het management aan de zijde van de cliënt, waardoor -ondanks een langdurige betrokkenheid van de accountant- geen sprake is van vertrouwdeheid.

De voorgestelde regeling leidt tevens tot discriminatie en verstoring van de markt, omdat zowel de zittende accountant - in vergelijking met concurrenten – als de cliënt wordt geconfronteerd met onnodige hogere kosten. Met name in het geval dat er geen sprake is van een reële bedreiging van de onafhankelijkheid worden kleine mkb-kantoren met één controlerend accountant gedwongen tot het nemen van maatregelen zoals het inschakelen van andere externe partijen, terwijl roulatie bij grotere kantoren intern kan worden opgelost.

Ten aanzien van niet-OOB cliënten kan daarom – conform artikel 290.150 van de Code of Ethics - volstaan worden met de verplichting bij langdurige betrokkenheid te overwegen of sprake is van een bedreiging van de onafhankelijkheid, waardoor het nemen van een maatregel vereist is. Afgezien is van het vastleggen van een termijn waarbij sprake is van langdurige betrokkenheid, omdat dit niet conform de internationale regelgeving is.